

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318206057
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2318206057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman v spore žalobcu: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, adresa I. XX/X, XXX XX P. P., zastúpeného advokátskou kanceláriou: VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 50 217 020, so sídlom Ševčenkova 5, Bratislava, proti žalovanej: Mgr. B. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa L., zastúpenej advokátskou kanceláriou: Nagy & Partners, s.r.o., IČO: 36 869 341, so sídlom Športová 470/11, Galanta, o vypratanie bytu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 25.06.2020, č. k. 18C/35/2018 - 139, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovanej proti výroku I napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odmieta.
- II. Rozsudok vo výrokoch II a III potvrdzuje.
- III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania (výrok I), uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa na 3. poschodí vo vchode č. X bytového domu so súpisným č. XXXX, postaveného na pozemkoch parcely registra „C“ s parcelným č. 346/82, 346/142 a 346/143, zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie L. a odovzdať ho žalobcovi v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania (výrok III).

2. Vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že podľa výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. L. je žalobca vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. XX nachádzajúceho sa 3. poschodí vo vchode č. X bytového domu so súpisným č. XXXX, postaveného na parc. č. 346/82, 346/142, 346/13 a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 189/10000, a to titulom kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 03.07.2018 pod V 3158/2018. Žalovaná bola predchádzajúcim vlastníkom predmetného bytu, ktorý vydražila v dražbe spol. V-REAL SK s.r.o. a žalobca ho nadobudol kúpnu zmluvou od vydražiteľa nehnuteľnosti. Výzvou zo dňa 12.07.2018 vyzval žalobca žalovanú na vypratanie a odovzdanie vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Rozsudkom zo 04.10.2018, č. k. 17C/18/2017-355, právoplatným dňa 23.04.2020, tunajší súd zamietol žalobu žalobkyne (tu: žalovanej) podanú proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., 2/ Platiť sa oplatí s.r.o., 3/ V-REAL SK s.r.o., ktorou sa domáhala určenia neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby z 10.03.2017, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie L., ako byt č. XX, nachádzajúci sa na 3. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, vchod X na P. ulici v L. spoločne so spoluvlastníckym podielom vo veľkosti 189/10000 viažucim sa k spoločným častiam a zariadeniam bytového domu s. č. XXXX a k pozemkom

- parcelám registra „C“, a to parcela č. 346/82, vo výmere 187m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, parcela č. 346/142, vo výmere 186m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría a parcela č. 346/143, vo výmere 186m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría. O odvolaní žalobkyne proti predmetnému rozsudku odvolací súd rozhodol rozsudkom z 26.02.2020, č. k. 10Co/34/2019-408, tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudok odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dňa 27.05.2020 dovolaním. V poznámke na výpise z LV č. XXXX z 23.06.2020 je uvedené „k bytu č. XX/X/III P2/147/2020 - Mgr. B. F. - dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. 10Co/34/2019 zo dňa 27.05.2020 - č.z. 1127/20“.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil na základe § 123 a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej len „OZ“), § 38 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, a dospel k záveru, že žalovaná bola povinná sa z predmetného vystaňovať a odovzdať ho v zmysle § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách vydražiteľovi. V podstate jediná procesná obrana žalovanej spočívala v tom, že má až do vyčerpania všetkých opravných prostriedkov proti rozhodnutiu, ktorým súd zamietol jej žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, právo predmetný byt užívať. Z tohto dôvodu žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť alebo konanie podľa § 164 CSP prerušiť do právoplatného skončenia konania o dovolaní. V ust. § 164 CSP ide o takú predbežnú otázku, ktorú si súd pre svoje rozhodnutie posúdiť môže. Súd v takomto prípade je oprávnený takúto otázku si pre účely sporu vyriešiť ako prejudiciálnu, môže však tiež konanie prerušiť. Je však na vôli súdu, či tak urobí alebo či počká na vyriešenie otázky v súdnom alebo správnom konaní, ak takéto konanie už prebieha, alebo môže dať na takéto konanie aj sám podnet a následne konanie preruší. Súd pritom (v záujme ochrany práv žalovanej) konanie fakultatívne prerušil do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bolo právoplatne skončené tak, že žaloba bola zamietnutá. V prejednávanej veci teda toho času nie sú dané žiadne dôvody na prerušenie konania, nakoľko podanie dovolania voči právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu takýmto dôvodom nie je (a samozrejme nie je ani dôvodom pre zamietnutie žaloby ako sa mylne domnieva žalovaná), preto súd prvej inštancie tento návrh žalovanej zamietol. Súd prvej inštancie zaujal názor, že tento postup žalovanej nemožno hodnotiť inak ako obštrukčný, motivovaný úmyslom oddialiť rozhodnutie súdu o vypratání bytu.

4. Vlastnícke žaloby uvedené v ustanovení § 126 OZ sú hmotnoprávnym inštitútom, na základe ktorého sa realizuje subjektívny nárok vlastníka veci na ochranu. Súčasne ide o relatívne právo vlastníka na vydanie neprávom zadrživanej veci, resp. právo voči rušiteľovi tohto práva. Aktívnu legitimáciu na podanie vypratávacej žaloby má vlastníka nehnuteľnosti (bytu), čo v prejednávanej veci preukázané bolo. Skutočnosť, že okresný úrad, katastrálny odbor vyznačil na návrh žalovanej poznámku o podanom dovolaní voči rozhodnutiu odvolacieho súdu žiadnym spôsobom nespochybňuje vlastnícke právo žalobcu, keďže poznámka je úkonom okresného úradu, ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práva k nehnuteľnosti a v daných súvislostiach ide len o poznámku, ktorá informuje o nehnuteľnosti alebo práve k nehnuteľnosti (§ 38 katastrálneho zákona). V súdnej veci teda žalobca preukázal svoje vlastnícke právo k predmetnému bytu a tiež preukázal, že žalovaná neoprávnené zasahuje do jeho vlastníckeho práva, keďže byt užíva bez právneho dôvodu. Žalovaná totiž nemá k jeho užívaniu žiaden právny titul a nie je oprávnená byt užívať. Pokiaľ tak napriek tomu robí, je žaloba žalobcu na ochranu jeho práv (vypratanie bytu) dôvodná, preto súd prvej inštancie nariadil vypratanie bytu a jeho odovzdanie žalobcovi. Podľa výsledku konania bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

5. Žalovaná sa voči tomuto rozsudku odvolala v celom rozsahu z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP, pretože súd prvej inštancie nevykonal všetky dôkazy - podané dovolanie vo veci o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, neprihliadol na ne pri svojom rozhodovaní, a teda nezistil skutkový stav riadne a následne vec nesprávne právne posúdil a vo veci rozhodol, a domáhala sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

6. Žalovaná namietala, že závery prvoinštančného súdu nie sú vôbec založené na skutočnosti, že žalovaná sa do dnešného dňa sporí o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Potom, čo Krajský súd v Trnave svojím rozhodnutím č.k. 10Co/34/2019 zo dňa 26.02.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17C/18/2017 zo dňa 04.10.2018, ktorým bola žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby

zamietnutá, podala žalovaná dňa 27.05.2020 dovolanie. Je to zákonná možnosť, ako sa domôcť neplatnosti dobrovoľnej dražby, a to mal súd prvej inštancie v tomto konaní zhodnotiť a prihladiť na to, keďže to má zásadný význam pre rozhodnutie v tejto veci. Ak v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bude určené, že predmetná dobrovoľná dražba je neplatná, tak vlastnícke právo k bytu, ktorého vypratania sa žalobca dožaduje, prejde späť na žalovanú, resp. minimálne bude sporné a žalovaná sa bude dožadovať jeho určenia, a následne teda právny dôvod na vypratanie nehnuteľnosti nebude existovať. Je nezanedbateľná aj tá skutočnosť, že žalobca keď predmetný byt kupoval vedel, že vlastnícke právo k predmetnému bytu je neisté a je predmetom súdneho konania a napriek tomu tento byt kupoval. V takomto prípade, je však zrejmé, že žalobca musí znášať riziko a nebezpečenstvo toho, že jeho vlastnícke právo k bytu je sporné a môže o neho prísť, a teda že do tej doby, kým jeho vlastnícke právo nebude nesporné po vyčerpaní všetkých zákonných možností žalovanej, vrátane dovolania ako opravného prostriedku, musel počítat' aj s tou možnosťou, že predmetný byt užívať nebude môcť, alebo s ním inak nakladať ako vlastník. Stále existuje dôvod na prerušenie tohto konania, a to ten istý, ako tu bol aj v roku 2019 počas prvostupňového konania, tak aj počas odvolacieho konania a tak aj tomu aj počas konania dovolacieho. Je však stále sporné či vôbec dražba, ktorá prebehla v súvislosti s predmetným bytom prebehla v súlade so zákonnými ustanoveniami. Išlo o konanie v rozpore so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“), na základe ktorého bola žalovaná nie v súlade so zákonom pozbavená svojho vlastníckeho práva k vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Prostredníctvom podaného dovolania žalovaná žiada v zmysle ustanovenia § 444 CSP aby dovolací súd odložil právoplatnosť dovolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26.02.2020, č. k. 10Co/34/2019, pretože sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalovaná je presvedčená, že samotné dôvody podaného dovolania osvedčujú predpoklad jeho úspešnosti, a teda sa jedná o prípad, keď možno predpokladať zrušenie dovolaním napadnutého rozhodnutia.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť, pretože otázka vlastníctva k spornému bytu je vyriešená právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu. Skutočnosť, že žalovaná podala vo veci mimoriadny opravný prostriedok, nemá žiadnu relevanciu k prejednáwanej veci. Podanie dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu súdu nie je dôvodom na prerušenie konania a rovnako nie je dôvodom ani na zamietnutie žaloby o vypratanie bytu a nemá ani vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Konanie žalovanej je účelové a obštrukčné s úmyslom oddialiť rozhodnutie o vypratanie bytu, čo konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. O účelovosti konania žalovanej svedčí aj podané odvolanie, ktoré neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti o dôvodnosti podanej žaloby. Žalobca sa domáha vypratania bytu žalobou podanou ešte pred vyše dvomi rokmi, odkedy žalovaná užíva predmetný byt bez právneho titulu, čím žalobcovi ako vlastníkovi bytu znemožňuje s nehnuteľnosťou nakladať, a preto konanie žalovanej nemôže požívať právnu ochranu a od žalobcu ani nemožno spravodlivo požadovať, aby trpel tento pretrvávajúci protiprávny stav až do rozhodnutia súdu o dovolaní žalovanej, a to o to viac, keď aj tento mimoriadny opravný prostriedok podaný žalovanou je podaný nedôvodne. Prvoinštančný súd zhodnotil podanie žaloby žalovanej o neplatnosť dobrovoľnej dražby len ako pokus žalovanej „o obštrukčné správanie“ v snahe znemožniť vydražiteľovi užívať jeho vlastníctvo, pričom dôkazom jej obštrukčného správania je aj nepreberanie zásielok počas dražby, za čo však žalovaní v danom konaní nemôžu niesť zodpovednosť a nemôže im to byť ani na ujmu. S uvedeným názorom sa v plnom rozsahu stotožnil aj Krajský súd v Trnave a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, pričom senát odvolacieho súdu prijal rozsudok jednohlasne. Námietky žalovanej v dovolaní už boli súdmi vyvrátené a vyhodnotené ako nedôvodné. Žalovaná používa rovnakú právnu argumentáciu ako v podanom odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Galanta, s ktorou sa nestotožnil ani Krajský súd v Trnave. Z dokazovania pred konajúcimi súdmi vyplynul jednoznačný záver o zákonom postupe dražobníka. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednáwanej veci žalobca nepochybne preukázal svoje vlastnícke právo k predmetnému bytu, ako aj to, že žalovaná neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, keďže byt užíva bez právneho dôvodu, považuje žalobca žalobu o vypratanie bytu za dôvodnú.

8. Žalovaná v odvolacej replike podanej prostredníctvom svojho advokáta zotrvala v celom rozsahu na svojich tvrdeniach a skutočnostiach uvedených v podanom odvolaní, ako aj v rámci prvostupňového konania, poukázala na to, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu neuvádza nič nové. Žalovaná nesúhlasí s argumentáciou žalobcu. Žalovaná bola jednoznačne poškodená postupom dražobnej spoločnosti v rámci dobrovoľnej dražby, a ňou iniciovaným súdnym konaním sa snaží zjednať nápravu vo veci. Kým žalovaná nevyužije právne možnosti, ktoré jej právny poriadok SR umožňuje a v rámci ktorých žalovaná

koná v súdnom konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, nie je dôvodné, aby bola z predmetného bytu vyprataná.

9. Žalovaná v časti odvolacej repliky tvorenej jej priamym vyjadrením poprela tvrdenia žalobcu v celom rozsahu. Otázka vlastníctva k predmetnému bytu nebola vyriešená. Žalobca sa nikdy nedomáhal pred súdom určenia vlastníctva k bytu žalovanej a o tomto vlastníctve žiaden súd nerozhodoval. Výrokom rozhodnutia o určení neplatnosti dražby sú viazané iba strany sporu, a nie súd prvej inštancie v tejto veci. Dražba nebola dobrovoľná, pretože žalovaná s ňou nesúhlasila. Do notárskej zápisnice o dražbe bol pojatý neplatný právny úkon, z ktorého nemohlo žalobcovi vzniknúť právo nadobudnúť sporný byt. Žalobca mal vedomosť o tom, že byt žalovanej mala nadobudnúť tretia osoba v dražbe, bez súdnej kontroly, bez súhlasu žalovanej dražiť, v dôsledku čoho žalobca nekonal dobromyseľne pri nadobúdaní tohto bytu. Keďže žalobcovi neboli odovzdané nehnuteľnosti, ktoré mal kúpiť, musel vedieť, že ani predchádzajúci vlastník ich neodovzdal. Žalobca svoje tvrdené vlastníctvo opiera výlučne o formálne ustanovenia právnych predpisov. Z § 29 ods. 2 ZoDD nevyplýva povinnosť predchádzajúceho vlastníka odovzdať predmet dražby konkrétnej osobe, ani veriteľovi, ani dražobníkovi, ani vydražiteľovi. Zákon žalovanej neukladá, aby svoj byt komukoľvek odovzdala a takú povinnosť nie je oprávnený uložiť ani súd. Dražobník mal povinnosť predmet dražby odovzdať vydražiteľovi podľa cit. ustanovenia, ale neodovzdal mu ho. Vydražiteľ nedisponoval predmetom dražby a nemohol ho odovzdať žalobcovi. Žalobca nikdy nenadobudol do faktickej moci byt žalovanej ani predmetné nehnuteľnosti. Tvrdenia žalobcu sa opierajú o zápis v katastri, ktorý je sporný. Súd žalovanej doposiaľ neposkytol ochranu a žalovaná musí čeliť nepoctivému konaniu, ktoré má základ v nekalých podmienkach spotrebiteľskej zmluvy uzavretej s dodávateľom Slovenská sporiteľňa, a.s. Súd prvej inštancie neskúmal všetky okolnosti prípadu, a tak je jeho rozhodnutie formálne. Žalovaná ďalej odkázala na princíp materiálneho právneho štátu a judikatúru Ústavného súdu SR. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s právom žalovanej na ochranu podľa § 126 ods. 2 OZ ako osoby oprávnenej mať vec (sporný byt) u seba a odvolávala sa na právo na obydlie a právo na ľudskú dôstojnosť (čl. 19 a 21 Ústavy SR a čl. 1 Charta základných práv únie). Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie porušil právo žalovanej na spravodlivý súdny proces, nevysporiadal sa s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré je preto arbitrálne. Žalovaná ďalej cituje odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP.

10. Žalobca sa v odvolacej duplike pridržal svojich doterajších tvrdení a namietol tvrdenia žalovanej, ktoré sú chaotické, nelogické a právne irelevantné vo vzťahu k tomuto konaniu.

11. Podaním z 20.04.2021 žalobkyňa doložila uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.02.2021, sp. zn. 9Co/269/2020, právoplatné 26.04.2021, ktorým bolo dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26.02.2020, sp. zn. 10Co/34/2019 odmietnuté.

12. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalovanej smeruje sčasti proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) a v zostávajúcej časti nie je dôvodné, v dôsledku čoho treba odvolanie v príslušnej časti odmietnuť [§ 386 písm. c) CSP] a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšku potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania a žalovanou uplatnenú odvolaciu argumentáciu, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď vo veci rozhodol skôr, než bolo rozhodnuté o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26.02.2020, sp. zn. 10Co/34/2019.

15. V prvom rade bolo potrebné sa vysporiadať s prípustnosťou odvolania žalovanej proti výroku I napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania. V tejto časti neboli splnené podmienky, aby odvolací súd preskúmaval vecnú správnosť napadnutého výroku, pretože odvolanie v tejto časti nie je prípustné. Ustanovenie § 357 CSP obsahuje taxatívny výpočet uznesení súdu prvej inštancie, voči ktorým je odvolanie prípustné. Pokiaľ ide o prerušenie konania, z tohto ustanovenia vyplýva, že odvolanie je prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP. To znamená (arg. a contrario), že odvolanie proti iným uzneseniam týkajúcim sa prerušenia konania sa nepripúšťa. Medzi takéto iné prípady patrí aj uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým sa návrh na prerušenie konania zamietol. Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle pripustiť odvolanie aj proti takémuto uzneseniu, vyjadril by to rovnako, ako v prípade, keď súd prvej inštancie zamietla návrh na doplnenie rozsudku [písm. g)], či keď zamietla návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie [písm. h)]. Na týchto záveroch nič nemení ani to, že o návrhu žalovanej na prerušenie konania bolo rozhodnuté v rámci rozsudku, pretože takýto postup vyplýva z § 161 ods. 3 CSP a výrok I napadnutého rozsudku preto treba na účely odvolania považovať za uznesenie. Keďže odvolanie proti výroku I rozsudku súdu prvej inštancie nie je prípustné, odvolací súd odvolanie žalovanej v tomto rozsahu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol (výrok I).

16. Čo sa týka odvolania žalovanej proti výrokom II a III napadnutého rozsudku týkajúcich sa posúdenia samotného žalobcom uplatňovaného nároku a súvisiacich trov konania, voči ktorým je odvolanie prípustné, odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov, na ktorých ho súd prvej inštancie založil (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, ani nezistil v odvolaní namietané vady konania a rozhodnutia a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

17. Odvolací súd sa v prvom rade nestotožňuje s námietkou žalovanej, že napadnutý rozsudok je arbitrárny. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí celkom jasne uviedol, aký skutkový stav zistil a z akých dôkazov. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil, z čoho dospel k záveru, že žalobca je vlastníkom sporného bytu a že žalovaná je povinná ho vypratať. To, že napadnutý rozsudok neobsahuje odôvodnenie podľa predstáv žalovanej, neznamená, že je arbitrárne. Odôvodnenie napadnutého rozsudku ako celok plne vyhovuje náležitostiam § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho možno zistiť tak skutkové, ako aj právne závery súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k tomu, že žalobe vyhovel. To, že žalovaná s týmito závermi nesúhlasí, ale ani to, keby boli aj nesprávne, neznamená arbitrárnosť napadnutého rozsudku.

18. Prvoinštančný súd dostatočným spôsobom vysvetlil aj dôvody, ktorého ho viedli k tomu, aby vo veci rozhodol skôr, než sa rozhodne o dovolaní žalovanej voči rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/34/2019, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o určenie neplatnosti dražby sporného bytu. Žalovaná v odvolaní len zopakovala argumenty, ktoré už použila v konaní na súde prvej inštancie a na ktoré jej bola daná adekvátna odpoveď. Žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu prednesené v žalobe, takže tieto treba považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Nespornosť skutkového stavu medzi stranami správne konštatoval aj súd prvej inštancie (bod 14 napadnutého rozsudku). Na tom nič nemení ani nová procesná obrana použitá žalovanou v odvolacej replike (bod 8 vyššie), v ktorej poprela skutkové tvrdenia žalobcu a predniesla nové skutkové tvrdenia, teda uplatnila prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP), ktoré v konaní na súde prvej inštancie nepoužila a uplatnila ďalšie odvolacie dôvody. Žalovanou použité prostriedky procesnej obrany treba z hľadiska § 366 CSP považovať za tzv. novoty v odvolacom konaní, ktorých uplatnenie je ale práve citovaným ustanovením výrazne obmedzené. Odvolacie konanie sa riadi neúplným apelačným princípom, ktorý v zásade predpokladá, že skutkový stav veci sa ustáli na súde prvej inštancie na základe procesnej aktivity strán konania, ktoré sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas (čl. 8 základných princípov), najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP). Ustanovenie § 366 CSP síce umožňuje odvolateľovi za výnimočných okolností použiť aj ďalšie prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, no v každom prípade sa tak musí udiť najneskôr v odvolaní. Rovnosť strán (čl. 6 ods. 1 základných princípov CSP) sa potom prejavuje v tom, že protistrana v odvolacom konaní má právo uplatniť prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, za

splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. Po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu tak uplatnenie prostriedkov procesného útoku, či prostriedkov procesnej obrany neprichádza vôbec do úvahy. V prejednávanej veci zastáva žalovaná v dôsledku podaného odvolania postavenie odvolateľa, čo znamená, že novoty mohla uplatniť najneskôr do uplynutia lehoty na odvolanie proti rozsudku. Rovnako to platí aj pre odvolacie dôvody, ktoré možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Napadnutý rozsudok bol žalovanej doručený 01.07.2020, takže posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 16.07.2020, čo je zároveň najneskorší okamih na uplatnenie prípadných novôt a na doplnenie, či zmenu odvolacích dôvodov. Žalovaná však spomenuté novoty a odvolacie dôvody uplatnila až v odvolacej replike, ktorá bola súdu prvej inštancie doručená 16.10.2020 (č. l. 187), teda zjavne oneskorene. Z tohto dôvodu odvolací súd nemohol na takto uplatnené prostriedky procesnej obrany a odvolacie dôvody prihliadnuť. V dôsledku toho nebolo potrebné sa zaoberať ani tým, či by boli splnené materiálne podmienky na použitie novôt podľa § 366 písm. a) až d) CSP.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dopĺňa ešte tieto úvahy.

20. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vypratania bytu z dôvodu, že žalovaná nemá k nemu užívacie právo. Takúto žalobu predpokladá § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorý poskytuje vlastníčkovi ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Vlastník sa môže predovšetkým domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Takéto oprávnenie má podľa druhého odseku citovaného ustanovenia aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba. Z tejto úpravy je zrejmé, že prvoradou podmienkou pre úspech žaloby o vypratanie nehnuteľnosti je, aby žalobca preukázal svoje vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti z napadnutého rozsudku vyplýva, že prvoinštančný súd z dokazovania vykonaného listinou - výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. L., zistil, že vlastníkom sporného bytu je žalobca. Údaj o vlastníckom práve žalobcu evidovaný na výpise z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. L. je v zmysle § 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údajom o vlastníčkovi nehnuteľnosti, ktorý tvorí obsah katastra. Údaje katastra sú podľa § 70 katastrálneho zákona hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Citované ustanovenie zakladá teda vyvrátenú domnienku existencie vlastníckeho práva zapísaného v katastri nehnuteľností, z ktorej súd v zásade vychádza aj pri rozhodovaní vecí, na ktoré sa vyžaduje preukázanie vlastníckeho práva. Tak to je aj v prejednávanej veci, pretože v prospech žalobcu svedčí domnienka existencie jeho vlastníckeho práva k spornému bytu podľa údajov katastra nehnuteľností. Žalovaná sa mylí, ak sa domnieva, že žalobca mal povinnosť sa domáhať na súde určenia, že je vlastníkom sporného bytu. Takýto postup by sa bezpochyby prial zmyslu § 70 katastrálneho zákona. Z hľadiska rozloženia dôkazného bremena bolo práve na žalovanej, aby svojou procesnou aktivitou vyvrátila domnienku existencie vlastníckeho práva žalobcu. Žalovaná v tomto smere zvolila obranu založenú na spochybňovaní dražby, ktorá viedla k tomu, že jej vlastnícke právo k spornému bytu prešlo na V-REAL SK s.r.o. (vydražiteľa). Keďže medzi stranami nebolo sporné, že vydražiteľ uhradil cenu dosiahnutú vydražením v ustanovenej lehote, v zmysle § 27 ods. 1 ZoDD treba vychádzať z toho, že udelením príklepu vlastnícke právo prešlo zo žalovanej na vydražiteľa, ktorý preto bol oprávneným vlastníkom sporného bytu. Tento zákonom stanovený následok príklepu možno vyvrátiť len žalobou o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 ZoDD. Žalovaná síce toto svoje právo využila, ale jej žaloba bola právoplatne zamietnutá. Názor žalovanej, že súd prvej inštancie mal pred vydaním napadnutého rozsudku vyčkávať na skončenie dovolacieho konania vyvolaného žalovanou v spore o určenie neplatnosti dražby, neobstojí. Odhliadnuc od toho, že Najvyšší súd SR dovolanie žalovanej medzičasom uznesením z 24.02.2021, sp. zn. 9Cdo/269/2020 (č. l. 219) odmietol, v dôsledku čoho sa táto argumentácia žalovanej stala bezpredmetnou, takýto postup súdu prvej inštancie by poprel zmysel ustanovenia § 226 CSP, ktoré pod právoplatnosťou rozhodnutia rozumie vlastnosť, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Citované ustanovenie teda predpokladá, že aj právny stav určený právoplatným rozhodnutím je zásadne nezmeniteľný, a preto je takéto rozhodnutie dostatočným východiskom pre súd aj v súvisiacom konaní. Výhrady žalovanej voči spornej dražbe sú pre jej neúspech so žalobou o určenie neplatnosti dražby už v konaní o vypratanie sporného bytu nerozhodné.

21. V dôsledku absencie súdneho rozhodnutia, ktoré by určilo neplatnosť dražby, niet relevantného dôvodu spochybňovať účinky dražby, a teda prechod vlastníckeho práva zo žalovanej na vydražiteľa. Žalovanej sa ani osobitnou žalobou nepodarilo vyvrátiť vlastnícke právo predchádzajúceho vlastníka (vydražiteľa), v dôsledku čoho neuspela ani pri spochybnení údajov katastra nehnuteľností vrátane

údaja o výlučnom vlastníckom práve žalobcu, ktorý treba preto podľa § 70 katastrálneho zákona naďalej považovať za hodnoverný. To zároveň nevyhnutne znamená, že žalovaná nie je vlastníkom sporného bytu, pretože výlučné vlastnícke právo k nehnuteľnosti nemôže naraz patriť dvom odlišným subjektom. Žalobcovi tak svedčí vlastnícke právo, ktoré ho oprávňuje sporný byt užívať (§ 123 OZ). Na rozdiel od názoru žalovanej odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že otázka vlastníctva k predmetnému bytu bola vyriešená. Opačný názor žalovanej ignoruje platnú právnu úpravu, na ktorú odvolací súd vyššie poukázal.

22. Vlastnícke právo žalobcu mu umožňuje domáhať sa vydania sporného bytu od toho, kto mu ho neoprávnené zadržáva (§ 126 ods. 1 OZ). Keďže žalovaná nepreukázala existenciu žiadneho iného práva, ktoré by ju oprávňovalo sporný byt mať u seba a užívať ho, je povinná ho vydať vlastníkovi, v tomto prípade žalobcovi. Odkaz žalovanej na § 126 ods. 2 OZ je zároveň z rovnakého dôvodu nenáležitý. Citované ustanovenie poskytuje ochranu len tomu, kto má vec u seba oprávnené. Okrem toho posúdenie otázky oprávnenia žalovanej mať sporný byt u seba zahŕňa už aj prvý odsek § 126 ods. 1 OZ, pretože toto ustanovenie umožňuje vec vydať len vtedy, ak sa zadržuje neprávom. Ak by teda súd prvej inštancie zistil, že žalovaná zadržuje sporný byt oprávnené, nemohol by vlastníckej žalobe podľa § 126 ods. 1 OZ vôbec vyhovieť. Súd prvej inštancie však správne uzavrel, že žalobca preukázal, že žalovaná neoprávnené zasahuje do jeho vlastníckeho práva, keďže byt užíva bez právneho dôvodu, nemá k jeho užívaniu žiaden právny titul a nie je oprávnená byt užívať (bod 17 napadnutého rozsudku). Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje a rovnako považuje všetky podmienky na vypratanie sporného bytu podľa citovaného ustanovenia za splnené.

23. Žiada sa dodať, že právom mať vec u seba nie je v kontexte okolností prejednávanej veci ani nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 ústavy, na ktorú žalovaná odkazuje v odvolacej replike. Ani nedotknuteľnosť obydlia nie je totiž absolútna, čo plynie z toho, že zákonom možno dovoliť zasiahnuť do nej okrem iného v prípadoch, keď je to nevyhnutné na ochranu majetku, či ochranu práv a slobôd iných (čl. 21 ods. 3 ústavy). Jedným zo zákonom ustanovených zásahov do nedotknuteľnosti obydlia je nepochybne aj vypratanie bytu, v ktorom má dotknutá osoba svoje obydlie, na základe vlastníckej žaloby podľa § 126 ods. 1 OZ. Žalovaná sa počas konania na súde prvej inštancie sústredila na vyvracanie vlastníckeho práva žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu prostredníctvom žaloby o určenie neplatnosti dražby a netvrdila žiadne osobitné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k obavám, že by zásah v podobe vypratania nespĺňal požiadavku primeranosti. Odvolací súd len pripomína, že aj tvrdenie o tom, že sporný byt je jej jediným bydlím, ako i bydlím jej rodiny, predniesla až v odvolacej replike a odvolací súd už vyššie vysvetlil, prečo toto tvrdenie nemôže mať vplyv na posúdenie veci.

24. Obdobne to platí aj pre odkaz žalovanej na právo na ľudskú dôstojnosť (čl. 19 ústavy a čl. 1 Charty), v súvislosti s ktorým sa obmedzila len na všeobecné závery a citácie právnych predpisov, teda nepredložila žiadnu relevantnú skutkovú ani argumentáciu.

25. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výroku II, vrátane závislého a správneho výroku III o trovách konania, vecne správny, v dôsledku čoho ho v tejto časti podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil (výrok II).

26. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP) vychádzal odvolací súd plného úspechu žalobcu v odvolacom konaní, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na ich plnú náhradu (výrok III). O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

27. Tento rozsudok prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).